

Ahoj maminko,

4.3.2021, Velim

chtěl bych jen takhle dopis psát, přešmi vám, co musím do něj dát...
Kas těbe jen pro tebe, protože často neumím jako slova povídit a
by pak ~~máš~~ nemáš jak se jí dovědět.

Už je to rok, co zpomalil se životem krok, už je to rok, co lidstvo
kaširvá šok. Chci ti mammi říct že teď je pro mě ještě víc. Víš, že
máš v nás velké starosti, v své tváři ale vidím jen radost.

Kdy kdy je mi smutno a dokámi mě slá malada, přijdeš a
už je náš baroni, jak to děláš, to je opravdu báhoda...

Jy jidina už se máme sbrack. Uš rodiny děti máš pavěmi hranice,
života malá se nemoc už má stu klič.

Je mi líto těch dětí, jejich rodiče stali se jeho velký oběti.

Jistě někdo měl i v tomto čase smysl života. Jiný ho dokonce sbratel.
Někdo nás probral, jiný rozčilil.

Já, mammi, jen jedno přání máme, a to ab' ten virus je už navždy
za našich životů odehnán. Buď se máš planety, navždy a navěky!

Ab' konečně můžeme chodit do školy a z domu dělat jen úkoly.

Ab' můžeme s bandou chodit ven...

Ab' normální život není pouhý sen...

Mammi, až budou naše životy zpět, věřím, že lépe pochopíme tento svět,
vředy více lásky zaslouží si hned. Více budeme se radovat z drobností, mámě
přepustíme si k srdci starosti.

Mammi, za celý tento rok udělal jsem velký skok, a to jen díky tobě,
mamko milá, to by ses v mě zasloužila!

Trj Lukáš

ŽS - Větin - Luk - 1549

Lukáš Waldecker 14 let IX. A